

Kdo je kriv, da se ni ničesar storilo glede velevažnih železnic (n. p. Sv. Lenart-Ptuj-Rogatec-Brežice ali Ormož-Ljutomer itd.)?

Prvaški poslanci so krivi, ker niso pustili deželni zbor delati!

Kdo je kriv, da kmeti ne dobijo več brezobrestnih posojil za prenovljenje vinogradov?

Prvaški poslanci so krivi! Oni niso pustili o temu v deželnem zboru sklepati!

Kdo je kriv, da se je vam nesrečnim kmetom, ki vam je toča ali suša vse vzela, vsake podpore odjedlo? Kdo je kriv, da ne dobite nič, čeprav ste podpore krvavo potrebni?

Prvaški poslanci so krivi, kajti oni so na češko komando preprečili, da bi vam deželni zbor to podporo dovolil!

Kmetje! Obrnite vašim škodljivcem hrbet!

Dopisi.

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistici. Gnusi se nam to, da smo zopet prisiljeni se braniti zoper našega ekshupnika Janeza Sušnika. Ta človek, kateri že dolgo časa po boji in državni postavi alihi nekam drugam, kakor v cerkev, še zmiraj ne miruje. Neprenehoma in hujske uganja hudo-bije in napada ter trpinči izmučene poštene farane. Ker se ljudstvo zmiraj, posebno pa v postnem času izogibljuje njegove spovednice ter se deloma tlači k g. kaplanovi spovednici, deloma grede ljudje v druge cerkve, zato to Sušnika tako jezi, da kar od jeze beani. Kdo bi se pa vendar njegovi spovednici bližal, kjer se drugo ne alihi kakor šuntarja itd.? Strogo zahteva, da mora vsak faran priti k njegovi spovednici, tega pa ne vidi, da ravno farških ljudi nikdar v domači cerkvi pri spovedi zapaziti ni. Zahteva tudi, da se smejo ljudje pri bolnikih do zadnjega časa na spoved čakati, farških razmer pa celo nič ne vidi. Celó v zadnjem času je namreč nek farški stari hlapec prav močno zbolel, ter je župnik tako dolgo odlagal, da je bilo potem še komaj mogoče starega Martina s sv. oljem proskrbeti i. a. se je to storilo v umazani živinski štali. Stari Martin, kateri v farožu 12 let kod zvest hlapec službo opravlja, ni bil v dolgi in teški bolezni vreden, da bi se mu bilo dalo v potičku kake sobe (katerih je 10 v farožu) prostoroček. Brez plahte in prave odeje ležal je zvesti siromak v mokri slami v razrušenem odru, dokler ga ni rešil župan ter ga odpeljal v bolnico. Celó župnikovi strankarji so župnikovo brezsrčnost obsojevali. Kakor ališati iznemirja starega Martina neka vest, ter se mu je bilo začelo bloditi in to tudi lahko, ko je začel v nevarni bolezni neko pričevanje in prisego pri sodniji po receptu župnika premišljavati. Bog ne plačuje vsako soboto, in prišlo bodo tudi še neke babure in tercijalke na vrsto. Ta župnik je pač pravi usmiljeni samaritan; pretepel je že lastno staro mater do krvi, pretepel staro mater njegove Micike, pretepel kuharico s bičem in tudi druge ljudi, šuntal in puntal na vse strani, toževal pri sodnijah poštene farane z lažnjivimi tožbami, prigovarjal opetovano in prigovoril nedolžne farane k krivi prisegi ter jih spravil v velikanke zapreke, stem in drugim alabim postopanjem škodoval sv. veri, osramotil častiti duhovniški stan itd. In to človeče še zmiraj župnikuje, ter se še brez sramote predrzne ne svetem mestu poštene farane kriviti in s lažmi nesramno napadati. Če bi imel ta župnik še trobico poštenja in sramote, zlezal bi že bil v zadnji kotiček miše luknice. Dan plačila ni daleč, le potrpljenja, če ravno ta mozičelj po svojih par podrepanih širi vest, da je na Dunaju sproščen. Dolgo let je ta pošteno-vič a svojim aladkim jezikom in gibeljivimi očmi vodil sodnijo in pravico za nos, vendar se je prišlo njegovim lumparijam na sled, — zvit je bil čez kozji rog, — pravica in resnica pa sta le zmagali, — črešnjevske fare pričakuje dan veselja ker bo s klavernim odhodom župnika J. Sušnika angelj pravice in mira pa zopet se nazaj v faro naselil!

Heče. Prejšnjo nedeljo zvečer so gg. misijonarji odpotovali ter na našem kolodvoru čakali na vlak. Spremljal jih pa je sloviti naš kaplan

Krajček. Isto nedeljo je pa bila truma mari-borskih izletnikov tudi prišla k vlaku. Več jih bilo, ki so Krajncu spoznali že po njegovem rilčku, ter so takoj začeli demonstrirati, „Heil Krajnc“, „Perceat Krajnc“ itd. klicati. Krajncu je to-le častenje tako globoko ganilo, da se je sramotljivosti in obenem veselja poln potuhnil v skrit kotiček našega „wartala“. Ko so Mari-borčani se odpeljali, bilo jih je čez 80, so odprli vsa okna vlaka ter Krajncu v slovo klicali prav jedernate „Z bogom-klice.“ Da se je pri teh klicih tudi marikatera bodeča beseda vailila in ališala, temu je Krajncu popolnoma sam kriv; čemu ga imajo celo tuji in nefarani tako iz dna srca radi? Je že tako. V Mariboru Krajncu namreč že pozna in čula vsak črevljarski utenec. Sicer ga pa tudi ondot dobro poznajo po vsem svetu, zakaj, to pa itak vni vemo. Torej ta častitka na kolodvoru bi sama ob sebi ne bila nič kaj prehude važnosti in pomenljivosti (vsaj za nas ne) ako bi ne sprožila en drug „špiel“. Krajncu je morala ta častitka vendar nekaj razšaliti; vsedel se je in pisaril svojemu ljubljencu — „Slovenec“. Ljubljanski listi tudi kaj radi požirajo vsako laž in tako je nesramno jezuitovski sestavljeni članek prišel na svetlo. Zvijal je članek resnico tako oostodno, da je med vrstami čitati, kakor ku bi „boški in mariborski“ libe-ranci in nemčurji pred cerkvijo in farožom med cerkvenimi opravili demonstrirali, kričali, pobijali in divjali. Sodnija tudi prebere ta članek in takoj pošlje žandarje na preiskavo. Pa kdo je o njaj bil najbolj osumljen? To je bil g. dekan sam; kajti ničesar nič se ni zgodilo ondot hudega kakor ravno v Krajncu sibi, ko je to oostodne zavijače pisaril „Slovenec“. Da, pomen-ljivo in dovolj žalostno je, če Krajncu tujsi slave in po svoje božajo. Oh, ti žalostni ka-plan ti!

Velika Nedelja. Dragi mi „Stajerc“! Imam Ti še nekaj naznaniti od Velike Nedelje osiroma iz Lešnice, da nekoliko zopet omeniš v ti številki, kakšna kovist je bila pri nekotih ta podpora; namreč kako delajo ti isti binarski kleri-kalci, ki imajo še itak rumene knjige od hraničnične vloge! Bil sem priča v Ormožu, ko so nam delili podporo, da je sin očcu izdri ta denar, ki ima le malo škode po lanaki točji, ker ima samo par redov goric, oče pa precejšno po-moč, ali oče ni dobil nič, ki skbi za plačila in za vsakdanji živež, davek in kruh kupiti je oče-to, sinovo pa penze basati, pa nisti v hraničnico. Tako se mi je oče pritoževal pred par dnevi. To je pa zopet sad trdih klerikalnih olikanjih Slovencev in nevažnost in nevoščil-javost, ki pa pri tih nikjer ne manjka. In to crete največ iz takih, ki so tak pravični kak tista ovca, ki šrebeta kole, ki nikoli ni zadosti sita.

Prvaško tolovajstvo.

(Iz Hrastnika.)

Mnogo zločinov, mnogo sramote se je že zgodilo v rudniškem kraju Hrastnika. Ne reče-mo, da bi bilo ljudstvo samo bolj pokvarjeno, kakor drugod. Ali nekaj ljudi je, ki so se pu-stili od prvaške gospode podivjati in posuroveti, da jim je zdaj vsak zločin dobro došel, ako le koristi njih brezvestni politiki. Z lahkimi arecm trdimo: Prvaki so prava sramota za hrastniško ljudstvo in vsa dežela obdajuje revne a poštene knape, ki morajo s temi prvaki divjaki skupaj živeti. Go-tovo je, da je t. sv. „roševstvo“ glavni krivec to podivjane politike. Roševa kréma v Hrastniku je središče prvakov. Tam se zbirajo, tam se opijajo po dnevu in po noči, tam skle-pajo svoje temne načrte, tam izvira vse divja-štvo te bande. Kdo in kaj je Roš, tega ne bo-demo več poročali. Povedali smo že opetovano vse njegove lumparije in sramote ta človek nima nobene, ker se doslej ni opral. Ni se opral, vkljub temu, da smo mu očitali naravnost sle-parje. Ni se opral, vkljub temu, da mu je ob-dinski zastop zapovedal, da to stori, ker se ga mora drugače za defamiranega smatrati. Roš je ostal umazan. In ta človek je središče prvaške politike. Glavna odgovornost pade tedaj tudi na njega!

Preteklo nedeljo vršil se je v Hrastniku (v stari rudniški restavraciji) shod nemškega „Schulvereina“. Shod je bil skoraj tujen in se

ni prav nič zanj agitiralo. Vkljub temu so pr-vaški nakukjani pretepači sklenili, da motijo zborovanje. Kajti na shod je imel priti naš urednik Karl Linhart, katerega Roš s njegovo bando ne more živega videti. Roševci sovražijo Linhartu, ker je ta pogumno razkril vse uma-zanosti in podlosti, ki so se godile začasa paša-lika Roša v trboveljski občini. In tako so hrast-niški prvaki sklenili, da se masčujejo nad Lin-hartom. Sami se pa tega niso upali, kajti po-šteni knapi brez razlike politične stranke tej bandi ne grejo na lim. Zato so prosili trbovelj-ske hujake na pomoč. In res, prišlo je okoli 30 nešemljenih „sokolov“ iz Trbovelj, ki so takoj po dohodu pričeli tuliti in razgrajati s petjem, kakor: „Črna zemlja naj pogrezne vsa-cega nemčurja“ itd. Vršil se je pa vkljub rdeče-srajčniki shod. „Sokolčki“ so med tem časom pili pri Rošu, ne vemo, ali na svoj račun, ali pa zaštonj; mislimo, da zadnje velja, kajti od gratis-pijančevanja so dobili „ajmohtarji“ svoje ime. Nekateri teh tičkov so pa po zavrti pijaci pričeli besneti. Prišli so celo pred vrata dvorane, kjer se je vršil shod in se jih je moralo tam pognati. Že iz tega je razvidno, da so imeli „sokolci“ edino namen, izzviti in škandal delati. Ali postalo je še hujske! Ko se je naredila noč, napadli so „sokolci“ več mirnih nemških mladeničev. Tako so napadli s dolgimi nožmi g. knjigovodjo Hermana Stadlbauer, ki se je komaj rešil. Eden „sokolov“ je namreč s dol-gim nožem nanj skočil in zavpil: „Prmojnd, 6 let sem sedel, pa če jih prav še 6 let sedim, ubiti te moram.“ K areci so skočili drugi vmea. Neki slovenski rudar je bil take razburjen nad tem zločinom, da je vzol poleno in prišel po „sokolih“ udrihati, da je kar pokalo. Pred tem korajšnim knapom so „sokolci“ betali kot zajci. Vsi so zdaj vendar mislili, da bo de mir, starti ker so vsi orožniki patrolirali. Ali vsake pol ure se je čelo streljanje iz revolverjev, to pa vedno v bližini Roševa gostilne. Čisto gotovo je torej, da s prvaki divjaki hoteli na kočiti naprednjake s revolverji. Urednik Linhart hotel se je pomeči ob 1. uri iz Hrastnika odpeljati. V spremstvu okroglo 30 oseb se je hotel v rozu po rudniški železnici na hrastniški kolodvor odpeljati. Medtem pa so prvaki divjaki pri mostu savalili skale na železniško prego. Ko bi se to slučajno pravočasno ne opazilo, padel bi voz gotovo v propad le vseh 30 oseb bi bile mrtvih. To je tako ve-likanski zločin, da so se celo orožniki nad to podivjanostjo čudili. Šli so tudi k Rošu vprašati. Ali ta je imel baže predrzno čelo, da je dožlil Nemce, da so to zalašč storili. Medtem pa so morda tolovaji v njegovi krčmi popivali.

Iz tega vsega je razvidno, kako daleč je prišla prvaška zagrižena banda v Hrastniku. Med tolovaje in morilce so tilju-dje zašli. Radovedni smo, kaj bode oblast storila. Radovedni smo, ali bodejo polli-cani činitelji storilce dobili. Ako se res hoče, potem se bode lopove gotovo dobilo. Ako bi se jih pa tudi to pot ne dobilo, govorili bodedo drugo besedo.

S tem končamo poročilo! Orožniki so sto-rili svoje dolžnost, to moramo priznati. Drugače bi se gotovo surovost prvakiš divjakov še bujše izkazala. Ako pa misli Roševa banda, da se bode kdo takih nasilstev ustrašil, potem se gro-zovito moti. Časi so minili, ko je Roš župano-val in ko so Uršiči mu pri temu pomagali. Mi bodedo še v Hrastnik prišli, to je gotovo in te pravice nam ne bodejo nobeni tolovaji vzeli!

Na evidenje torej!

Novice.

Cerkveno premoženje na Avstrijskem. Pred nekaj dni je pokazal profesor Wahrmond v lino-motu na velikansko naraščanje premoženja ka-toliške cerkve v Avstriji. Pri temu se ni mogel ozirati na zadnjih 15 let, ker se o njih še ni-ma natančnih podatkov. Skupno cerkveno pre-moženje se je povečalo od leta 1835 do 1880 za 241 milijonov, 103 tisoč goldinarjev (torej za skoraj pol milijona kron); od l. 1880 do l. 1900, torej v 20. letih, za 222 milijonov, 584 tisoč kron. Leta 1900 znašala je skupna svota

več kot 813 milijonov kron. Dandanes ima torej cerkev več kot tisoč milijonov kron premoženja. Seveda so to številke, ki jih cerkev sama izkazuje. Profesor Wahrmond pa ceni cerkveno premoženje na 4 tisoč milijonov kron. Vključno temu velikanskemu premoženju dobila je cerkev do leta 1901 okroglo 228 milijonov kron državne podpore. Skupnih cerkvenih dohodkov leta 1900 je bilo več kot 60% milijonov; skupnih izdatkov pa le 35% milijonov; torej je ostalo cerkvi v enem letu več kot 25 milijonov kron. Stolina in zbirca pa še vedno nista odpravljeni! Oj ti pravičnost ti!

Koliko vina se je pridelalo po celem svetu l. 1909? Francoska je pridelala 63 milijonov hl, Italija 41, Avstrija 45, Portugalska 31, Rusija 24, Čilaka 23, Grška 22 Ogrska 192, Nemčija 19, Rumunska 17, Turčija 15, Zedinjene države 15, Bolgarska 12, Argentina 11, Švica 1, Srbija 0.65 razne države 1. Skupaj torej okroglo 130 milijonov hektolitrov.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Vbogo ljudstvo! Z neverjetno brezsrčnostjo se prvaški listi in voditelji norčije iz bednega slovenskega ljudstva. Ravno sedaj se to posebno dobro opazuje. Ravno sedaj se vidi, da se gre prvaki edino za doseg njih voli ali manj veljajdnosti in protislovenskih ciljev. Cesar je imel gotovo popolnoma prav, ko je rekel, da je ta prvaška politika velikanski škandal. In ne samo škandal, temveč naravnost greh in zločin je ta politika. Prosimo: ali je to res „narodno“ in „slovensko“, ako se peha vbogo ljudstvo v vedno večjo gospodarsko bedo? Kdor je v resnici „narodno“ — mislimo namreč v dobrem smislu to besedo! — ta bode tudi za ljudstvo delal. Ali to, kar uganjajo prvaki, gotovo ni za ljudstvo, ni „narodno“! Ljudstvu se ne pomaga a praznimi besedami! Dokler ljudstvo ne bode moglo od kamenja svoje lačne želodec nasiti, toliko časa se tudi poživlja na vse lepe besede, prazne frase in hinavske objube. Ljudstvo mora jesti in piti in stanovati in se oblačiti, to je gotovo. Zato pa boče ljudstvo tudi v smislu „narodno“ politike, namreč tako, ki bode ljudstvu samemu boljše gospodarsko bodočnost omogočila! Tega pa prvaki ne morejo in ne marajo storiti. Kajti v svojem srcu so prvaki le nasprotniki ljudstva. Prvaški mogotci so vedno izpotalci slovenskega ljudstva. Od krvi in mozga tega ljudstva so postali debeli in siti. Med slovenskimi prvaki in slovenskim ljudstvom je tista razlika, kakor med debelimi in trti! Toliko smo hoteli še enkrat povedati. Kajti ravno sedaj se kaže vsa trotarska natura prvakov. S svojo nesrečno politiko so prvaki v deželnem zboru preprečili sleherni gospodarski delovanje. S tem pa so kmetakemu ljudstvu odjedli vse podpore, preprečili obravnavo velevarnih železnic, ostavili regulacijo Drave in Pesnice, odvzeli deželi 8 milijonov kron, itd. itd. Vraga, ali je to „narodno“, ako se ljudstvo na tak način v bežništvo žene? Ali je to „slovensko“, ako se ljudstva zadnji grizljaj kruha iz ust istga?

Ne, — prvaki so „kristjani“ na svojem dolgem jeziku, „narodnjaki“ pa le v lastni svoj žep!

Za regulacijo Drave. Občinski svet mesta Ptuj imel je 22. t. m. posebno izredno sejo, na kateri je sprejel sledečo važno resolucijo: — „Občinski svet vidi v ostavljenju dela ob Dravi, ki ga je povzročilo ministerstvo za javna dela, težko oškodovanje prebivalstva. Skozi desetletja že so se izvrševala ob Dravi varnostna in regulacijska dela; k stroškom so prispevali poleg države in dežele štajerske tudi še okraj, torej posredno tudi mesto Ptuj. Da se sedaj gradbeno vodstvo zapusti in gradbe, ki so se z velikimi žrtvami uresničile, zopet uniči, to bi bil gospodarski polom, katerega se ne more dovolj oistro obhoditi in proti kateremu se ptujski občinski zastop odločno v bran postavi. Velika zemljišča ob bregu Drave so last ptujskih meščanov, ki ne zažele, da se jim odtegne javno pomoč in da morajo brez pomoči gledati, kako požre voda njih zemljo. Mesto Ptuj čaka že leta sem na velpotrebno regulacijo. Neurejena Drava je v zdravstvenem oziru nevarnost in tudi ne pusti rabo od mesta zgrajenega prostora za flore. Občinski zastop ob soja najostrejšje nastopanje slovenskih poslancev v deželnem zboru; kajti ti so s svojo brezvestno obstrukcijo krivi, da se je revno, trpeče ljudstvo dravske doline oslepilo za njegovo upanje, za gospodarsko okrepčanje po dravski regulaciji. Občinski zastop pa izraža trdno pričakovanje, da bode vlada sklep ostavljene regulacije razveljavila in vsaj do delazmočnosti deželnega zbora regulacijo v dosedanjem obsegu nadaljevala.“ — Tako je sklenil mestni zastop. Ljudstvo je na njegovi strani!

Kranjski lesni trgovci so v Kapeli na Poreru Schmittovo posvetilo z lepim gozdom za 30.000 K nakupili. Čuje se, da pride še 20 tesarjev, ki bodejo mladi gozd podirli in les na tici mesta obdelali. Oj ti zaspala oblast, ali res ne vidiš, kako uničuje kranjska dobičaželost gospodarsko bodočnost naše domovine?

Hujkanje proti nemškemu učitelju. Začelo čase sem pričeli so narodnjaški listi brezobzirno goniti proti nadučitelju Zmerezhega na nemški šoli v Storeh. Laž, obrekovanje, podlost, zavijanje, vse to so bila sredstva, s katerimi so prvaki proti temu nadučitelju nastopali. Vse to pa zato, ker je g. Zmerezheg šolevodja nemške šole. Najpoddoljši list je bil svedra list „preklicov“ in „častnih izjav“, „Narodni dnevnik“. M. dr. se je g. nadučitelju tudi nakrat očitalo, da je slovensko šolarje nalašč pretepal in telesno poškodoval. V pisarni nekega prvaškega advokata v Celju so složili proti nadučitelju sodnijsko zasnovo in tako je prišlo res do razprave. Prvaški hujkajoči so pač mislili, da bode g. Zmerezheg na vinice oboje. Pa so se grozovit osmodili. Pred sodnijo se je namreč dokazalo, da je g. nadučitelj popolnoma nedolžen in je bil tudi oproščen. Šramota, laži in obrekovanja postopena ničelja pa pade na prvaške zagrižene hujkajoče!

Poslédice posejilnic in konzumov. Že v zadnji številki smo poročali, da si je poskasil fajmošter Čerško v Vuhredu z britvijo vrat prerezati. K sreči so ga še rešili, — ali s tem se ne da žalostne vzroke tega dejstva prikriti. . . . Kakor znano, pričeli so farški prvaki pred nekaj leti po naših pokrajinah ustanovljati svoja konzumsna društva in pozade svoje posojilnice, s katerimi so hoteli zlasti vse napredne trgovce in obrtnike uničiti. Naš list je takoj v začetku tega gibanja svaril in svaril. Lahko rečemo, da je vsakdo zadovoljen, kdor je takrat naša svarila poslušal. Kajti danes so že vsi farški „konzumi“ propadli, danes se je vse uresničilo, kar smo mi naprednjaki takrat preročevali. — Stotero kmetov pa, ki nas takrat niso hoteli vbogati, izgubili so svoje krvavo zaslužene denarje in so romali zaradi svoje lahkovernosti v ječo. . . . Vsak greh pa se sam na sebi maščuje! Ta beseda je resnična in nikdo je ne more zatajiti. Poskušeni samomor fajmoštra Čerška nam je zato postal novi dokaz. Z ozirom na to se namreč listu „Marb. Ztg.“ sledeče piše: „Naš fajmošter se je hotel zaradi zadetve s (prvaško) posojilnico v Marenbergu življenje vzeti. Pri njemu je namreč neki tovariš bival na obisku; ta mu je povedal, da zamore Čerško kot posojilnični načelnik lahko vse svoje vloge izgubiti in tudi še v ječo priti. To je fajmoštra Čerško nam razburilo, da je zvečer britev vzel in si hotel vrat prerezati. Umrl bi gotovo, ko bi ne slišal njegov tovariš ibtenje in bi ne poklical zdravnika. Tako se maščuje vse slabo na svetu! Ko se je svoj čas konzumsna društva proti naprednjakom uresničilo, bili so hujkajoči kaplani vedno na nogah, hodili po shodih, privali tam na nekristanski način napredne trgovce. Prvaški kmetje v marenberškem okraju bodejo kmalu plačali učni denar zato, da so člaani posojilnice. Vse te opozarjamo, da naj prav globoko v tajnosti posojilnice pogledajo. Priprave so naj tudi, kakaj je posojilnica doktorja Somreka na 60.000 K zavarovala in kakaj je znižanje vrednosti od 60.000 na 30.000 K povzročila ter premijo zato plačala. Dr. Somrek je v Celnici hišni posestnik in ime svoje sestre, — fajmošter Jurij Zmave pa je umrl na hitri jetiki. Fajmošter Čerško ni je hotel življenje vzeti in se boji za svoje prilike, — to je pač božje plačilo za nesrečno hujskanje ljudi, ki ga delajo lavantinski duhovniki po spodnjem Štajerskem.“ Tako piše omenjeni list. Mi pa pritrdimo tem besedam in pravimo: Stotero rešnih kmetov je plačalo za politično pope! Kar smo mi v „Štajercu“ pred 10. leti pravili, to se je danes še večidel uresničilo! Prvaški „konzumi“ so propadli in — prvaške posojilnice jim bodejo sledile! Bog sam ve, prav dobro, kam da udari. Prišel bode čas, ko bode izmaganano ljudstvo svoje razmebovalce in prvaške izkoriščevalce poglalo iz dešle.

Letni in živinski sejni na Štajerskem.

Sejni brez zvezdic so letni in kranjski sejni; sejni, zaznamovani z zvezdico (v) so živinski sejni, sejni z dvema zvezdicama (v) pomenijo letne in živinske sejne.

Dne 26. marca na Svetini^v, okr. Celje; v Brežicah (svinjski sejem); na Bizeljskem^v, okr. Brežice. Dne 20. marca v Potplat^v, okr. Rogatec; v Ljutomeru^v; v Ormožu (svinjski sejem); na Ptujski gori^v, okr. Ptuj; v Podčetrju^v, okr. Kočje; v Šoštanj^v. Dne 30. marca v Fram^v, okr. Maribor; na Ptuj (sejem s ščetinariji); v Imenem (sejem s ščetinariji), okr. Kočje. Dne 31. marca na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Novi cerkvi pri Celju^v; v Gradcu^v. Dne 1. aprila na Spodnji Polskavi (svinjski sejem), okr. Slovenja Bistrica; v Gradcu (sejem z mlado živino). Dne 2. aprila v Dobja^v, okr. Kočje; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 5. aprila pri Sv. Pavlu pri Preboldu^v, okr. Celje; v Vojniku^v, okr. Celje; v Celju^v; v Ormožu (svinjski sejem); v Rogatecu^v; v Radgoni^v. Dne 6. aprila na Vranekem^v; na Malih Rodnah^v, okr. Rogatec; na Ptuj (sejem s konji, govedom in ščetinariji); v Imenem (sejem s ščetinariji), okr. Kočje; v Lučah (sejem z drobnico), okr. Arvež. Dne 7. aprila na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 9. aprila v Brežicah (svinjski sejem.)

Lueger na smrtni postelji.

Bürgermeister Dr. Lucger auf dem Sterbebette.

Našim cenjenim študentem prikazamo sliko dunajskega župana dr. Karla Luegerja na smrtni postelji. O tem pokojniku smo že zadnjič obširneje govorili. Slika slika kaže prav dobro značilne poteze. Pogreb dr. Luegerja je bil naravnost veličasten. Nad en milijon ljudstva se ga je udeležilo in tudi svobodni naš vladar izkazal je dr. Luegerju zadnjo čast. Ravnotako člani cesarske družine, ministri itd. Na Dunaju postavilo se na bode spomenik in se bode tudi več čen po Luegerju imenovalo. Vse časopise se je bavilo z njegovo smrtjo in ocenilo njegovo življenje.

Štajerske vino. Piše se nam: Da se doseže večjo oddajo štajerskih sadnih in trsnih vin, priredi zveza kmetijskih združenj na Štajerskem (Gradec, Franzensplatz 2) v času od 3. do inkl. 10. aprila t. l. v suterenu velike trane dvorane (Grossmarkthalle, Viktualienabteilung) na Dunaju, III. okraj, Hauptstrasse, vinsko poskušanje. Oddajajo se bode proti znamkam po 10 in 20 vinarjev garantirano naratna, pristna, štajerska sadna in trsna vina iz deželne vzorne kleti preje omenjenega društva.

V mrtvašnici v Mariboru so zamenjali nekemu mrtliču pomotoma obleko in jo oblekli drugemu. Sorodniki so to izpoznali. Prizadeti so nad to pomoto budo razburjeni.

Ukradel je nekdo fantu Jos. Lendler v Sl. Bistrici kolo (Freilaut, firma Mittler) v vrednosti 100 kron.

Zaprl so v Mariboru vlomilca Ferd. Bergmana, ki ima mnogo greha na vesti.

Ustrelil se je v Mariboru 66 letni ključar Dominik Lojzel. Bil je takoj mrtev. Vzrok samomora je neznan. Lojzel je bil vdovec.

Iz vode potegnili so mrtliča 18-letne T. Fresch, ki je 6 svedčana v Mariboru v Dravo skočila.

Ustrelil se je v Ptaju pijonir Anton Turk. Vzrok samomora je iakati v tem, da ni imel veselja do vojaškega življenja. Turk je že v Ljubljani poskušal samomor; skočil je v vodo, a ročil ga je takrat feldwebel Kossi. Zdaj je pa našel smrt.

Tat. Julija Volinski iz Ptaja je v Gradcu več stvari ukradla in potem v Maribor zbežala. Tam so jo pa dobili in zaprli.

Veliki požar. 15. t. m. ponoči nastal je v Verkovich pri sv. Jurju na Ščavnici ogenj. Požar je uničil 11 poslopij. Baje so našli pismo, v katerem se grozi vasi, da se bode vse zažgalo. Že pred 2 mesecema sta pogoreli tam dve hiši. — Istega dne pogorel je v bližini Epel večji mlina.

Kolo (Puchrad, črno emajlirano, Glockendeckel z jelenom, cikelometer) so našli pri 18-letnem Frideriku Fekonju iz mariborske okolice, ki je že predkaznovan. Sami se, da je Fekonja kolo ukradel. Kolo je pri mestni policiji v Ptaju ogledati.

Kradla sta v kompaniji blapca Rajh iz sv. Tomaža in Matiašič iz sv. Antona. Kradla sta pri mariborskem trgovcu šito in mu ga potem zopet nazaj predala. Zdaj so ju zasačili.

Iz Koroškega.

Prevalje. Piše se nam: Nam dobro znani črnuški šnopsarji so znašli v šnopsarki gostilni novi šmir za list „Mir“. Ta šmir je silno rod, vendar za „Smirube“ in za Grafenauerjev kozji voz dober. V zadnjem „Miru“ delijo črnuhi prav po šnopsarski maniri debelo laž in ne vejo, kaj bi pogrnili, da bi spravili falotarsko neresnico med ljudstvo. Stuhali so pri šnopsu neresnico, da bode uravnil župan tok Meže za tri sto kron. Znano je nam pa in res je, da so prišli posestniki iz Dobje vasi Tomaž, Kaizer, Sonjak, Račel in drugi in prosili župana, da se nekaj napravi proti Meži, da voda ne požre čez noč vsa posestva. Opozorjal je pa župan prosilce, naj se podajo k Grafenauerju. Odgovorili so: Prosimo, z orglarjem ni nič! In niso hoteli oditi do tega časa, da je župan objubil storiti potrebne korake. Prepričali smo se, da je napravil naš župan najni predlog na deželni odbor, in deželni odbor je na prošnjo župana sklenil 3000 kron podpore, da se napravi potrebno. Deželni odbor se je sam prepričal, v kaki nevarnosti so ti vbogi bajtlarji spodnje Dobje vasi. Prišli so iz Celovca gospodi računati, koliko bo stalo to delo in prišli so do zaključka, da bo znašalo to delo okoli 4000 kron. Deželni odbor je potem še daljne podpore en tisoč, torej skupaj 4000 kron dovolil. Priznalo hvalo mu! Črnuhom to pa ni dovolilo. Ta banda bi rada videla, da bi požrla voda vse. Posestniki, viditi jih, kaj nam želijo? Nič drugzga, kakor škodo in revščino! Vemo tudi, da je pri zadnjem zboru trsil orglar tukajšnim posestnikom pesek v oči, to pa s tem, da je rekel, 85% ima denarja za regulacijo Meže, in samo 15% morajo dati posestniki in Meža bode uravnana. S takimi smrdljivimi lažmi se upajo prvaki stopiti med ljudstvo; drugzga bi bilo aram neresnico povedati. Grafenauer je bil tudi navzoč pri zadnji komisiji in

ališal je tudi kakor mi, ako ni imel misli na celovški kolodvor, da je rekel vladni zastopnik: ministerstvo zahteva nove plane, po starih se ne more Meža regulirati! Te besede vladnega zastopnika šnopsarski faloti zavijajo! Voščimo tem črnim tičom, da regulirajo v gostilni svoje šnopsarske buče...

Gljnjane. Do zdaj smo imeli tri mešnarje. Eden je kakor v vsaki župnijski cerkvi in spada s sinom vred k črnuhom. Od kovaškega mešnarja pričakujemo, da se bode pred vsako volitvo „umil“, kajti črne volilce mi naprednjaki ne potrebujemo. Tretji mešnar naj vendar tudi beli glas v volilni kloboč spusti, to se spodobi zaradi njegove gospe, ki je hčerka naprednih staršev. Naša farna cerkev je menda že premajhna za prvaške kristjane. Zato so jo ti in „črna morja“ odpluli in si v gmajni dragoceni prvaki tempelj pozidali. V tej cerkvi se ne bo žebalo, ampak le proklinjalo, zmirljalo, jedlo, pilo, plesalo, sokolarilo, piškere ljubilo in bog ve kaj še vse vganjalo. Kot „dubovniki“ bodo nastopili dohtarji prvaške vere in modrijani srbske filozofije. Služba prvaškega mešnarja je bila milostljivo oddana „velikemu“ Janesu. Dobro došel, četrti prvaški „mešnar“!

Čez stopnice padla je delavka Rabi v sv. Petru pri Celovcu. Obledela je teško ranjena.

Pogorela je žaga in mizaraka delavica g. Maier v Oberdrauburgu. Istotako je pogorela vodna žaga g. Dekleja v Buje. Podiga sumničijo nekega že opetovano predkaznovanega delavca.

Lapi fantak. V Beljaku je policija vjela in zaprla vlomilca Seidla, ki je bil svoj čas iz ječe ušel. Potem je še vlomil in kradel. Seidl je 30 let star, bil je pa že več kot 10 let v ječi.

Vlom. V konzumno zadrugo v Solbachu pri Beljaku so tatovi vlomili in ukradli 150 K. Istotako se je vlomilo v vilo g. Wos v Beljaku; tatovi so vzeli 85 K denarja seboj.

Nakup plemskih kobil. Iz Grafensteina se poroča: Vojska oblast kupi tukaj dne 12. aprila ob 8. uri ajutraj po aasentni komisiji 10 plemskih kobil ob 3%, do 7 let in najmanjše velikosti 161 cm. Kuponje se le od konjerejev in so trčici izključeni. Žirani se pustijo lastnikom v lastno rabo. Nakupna cena znaša 700 K; posebno huse kobile pa zamorejo i premijo v znaok 100 K dobiti.

Poveden. Poroča se, da so pokrajine ob Vrbskem jezeru do Weidmanadorfa preplevirjene. V kletih je voda do 30 cm. visoka.

Na železniški prepi pri Rikarivasi se je okroglo 15 m brega podrla. Druge nesreče hvala Bogu ni bilo.

Po svetu.

Otroški mrtlič. V Madridu so napačili otroškega mrtliča. Ko so hoteli trugo odnesti, našli so pokrov na tleh, mrtliča pa poleg krsti. Otrok je bil le navidezno mrt, in je trugo odprl, potem pa iz slabosti umrl!

Grozni ljubimec. V Candeledu na Špankem je prišel neki fant k nerzveti svoji ljubici; zaigal je bombo in objel dekle. Obadva sta bila v kosce raztrgana in tudi hiša je deloma skupaj padla.

Ruski policaji — morilci. Pred letom so našli Rusa Tarankovskega v Rimu umorjenega. Zdaj se je do goalo, da so ga umorili — ruski tajni policaji.

Velika nesreča. V bližini Green-Mountain (Am.) padel je osebni vlak iz brega. 33 oseb je bilo takoj mrtvih 31 pa teško ranjenih.

Na morju. Na japonskem obrežju divjal je velikanški vinar. Več kot 50 bark s nad 800 ribiči se je pokopalo.

Iz tira skočil je osebni vlak pri Badimpešti. Ena žena bila je tak j mrtva, več oseb pa ranjenih.

Gospodarske.

Gnojimo pašnike! Kakor se ne smemo zadovoljiti pri raznih pojččinah s tem, kar nam narava sama daje, tako moramo skrbeti za to, da izsilimo tudi iz pašnikov kolikor le mogoče veliko. Poslednje pa dosežemo le, če tudi pašnike pravilno oskrbujemo oziroma gnojimo. Kakšna in koliko umetnih gnojil t. j. kalijevatih in fosforitnih in v posebnih slučajih tudi duševnatih naj se rabi za gnojenje pašnikov, je dokazal na lastnih pašnikih prof. dr. Falke na Lipskem. Pašnik, ki je meril 8 orajov, je daljal prej tako malo trave, da je bilo možno rediti le 4-5 telet. Pašnik je bil sicer močno prerastel s mahom in pon plevela. Prišli so pa pašnik gnojiti in ga gnojili štiri leta zaporedoma vsako leto in sicer so raztrosili vsakrat ne vsak oral površine po 470 kg kajista, 550 Tomaleve blndre in 60 kg čiškega solitra. V prvih treh mesecih pašne se je lahko pašlo na istem pašniku 14 krav, vrha tega je bilo pozneje trave še za drugih 6 glav. S tem poskusom se je torej do goalo, da se mora pognojiti pašnika na pr. ne le s

gnojnic ampak tudi s kalijevnatimi gnojili. O tej priliki opozarjamo torej na to, da misli vsakdo zelo napačno, ako meni, da je dovolj, če gnojil travnike in pašnike samo s gnojnic in Tomalevo blndro, da pa kalijevatih gnojil ni treba. Kdor to misli ali celo trdi, je slabo in napačno poučen, kajti gnojiti se mora na vsak način obenem tudi s kalijevnatimi gnojili.

Vrednost raznovrstnega lesa za kurjavo. Najboljši za kurjavo je po vrsti bukov, gabrov, javorjev, brezov, akacijev n les smolnatega borovca; za tem sledi: brestov, nekoliko smolnat borovčev, macesnov, smrekov in jelov les; najslabši je lipov, jelčev, topolov in vrbov les.

Da vreče zaznamuješ, porabiš v te svrhu lahko vsako oljnato barvo, vendar je boljše, če rabiš za to žužel (Kienruss) in ga smešal dobro s povlako ali firnešem. Če rabiš to barvo, moraš počakati, da se barva posuši. Ako pa ne moreš dolgo čakati, da bi se barva posušila, zlij med njo nekoliko terpentina. Takina barva se namreč hitro posuši.

Marsikateri bo rabil v kratkem šilski solitar, zato naj pazi, da kupi pristen solitar. Čušnemu solitaru primčejo včasih brezvestni prekrupci kuhinjsko sol, kajni ali kakšno drugo manj vredno sol, katere se ne dajo razločevati s prostim očesom. Da doženel, ali je čiški solitar pristen ali ne, deni nekoliko solitra na kako kovinsko ploščo in drii nad žrjavico. Ko se je segrela, se čiški solitar, ako je pristen, v petih minutah raztopi in mirno zgori. Ako mu je bila primelana kuhinjska ali katera druga sol, začne solitar takoj pokati, kakor hitro se je segrel.

Manjša krompirja za soto! Ako se rabi za seme skozi več let ena in ista vrsta krompirja se ista vrste. Nekatere vrste se zvijejo poprej in sicer še v drugem letu, druge pa šele po treh ali več letih in sicer kljub pravilnemu oskrbovanju in gnojenju.

Kako valika morajo biti jame za sajenje sadnih dreves? V dobri in globoki zemlji je treba skopati 75 cm do 1 m globoko in 1 m 50 cm. do 1 m cm široke jame. V slabši zemlji 1 m do 1 m 50 globoko in 1 m 75 cm do 2 m široke. Čen slabša je zemlja, tem globokreje in širše morajo biti jame.

Mladim puram naj se daje spozetka bel kruh, zmočen v mleku, surova jajca, mešana med kuhano in zmeehan krompir in na drobno razsekano meso. Daje naj se jim tudi sladka skuta. Ker se mlade pure ne smejo zmočiti, zato naj se jim daje piti is plave posode, v katero se poladi na sredo primerne velik ploščat kamen, da pure ne stopijo v vodo.

Če gre od goveda trše blato ali je govedo zapeteno, kakor navadno pravimo, deni odraslema, ro ga zapajaj, v vodo 1/2 kg glauberjeve soli. Ne napajaj pa brejih živali s tako vodo, ker potem zažijo!

(Prim. Gosp.)

Telegram.

olome, 24. marca. Danes je umrl tukaj vrli napredni posestnik J o h a n W i s s e n j a k, član okrajnega zastopa ptujskega itd. Več prihodnjč. Bodi mu zemljica lahka!

Haemorroidi so kronični, od časa do časa močnejše se pojavljajoči bolezenski pojavi in so posledica zastajanja krvi vsled slabega odvajanja. — Polovico do celega kozarca naravne franc Jožef-ove grenčice, zavžite vsak dan na teče, povzroči v mnogih slučajih popolno ozdravljenje, vedno pa izboljšanje. Zdravniško izvrstno priporočeno. — Staro preizkušena „Franc Jožef-ova“ grenčica se prodaja v lekarnah, drogerijah in prodajalnah rudninskih voda.

Loterijske številke.

iradec, dne 19. marca: 64. 90 41 66 65
1rst, dne 12. marca: 56. 82. 55. 3 76.

Singer Če živali stroji so svetovno znani kot izborni izdelki, katerih kakovost ne odlaš nobena konkurenca. Na njih se dajo vse vrstne dela izvršiti. Dobro se ti stroji le v lastnih Singer-ovih prodajalnah, ki se nahajajo v vseh mestih.

Išče se za večjega gorskega posestnika treznega, popolnoma

zanesljivega moža

zmožnega obeh deželnih jezikov, ki bi imel poleg nadziranja tudi manjša dela opravljati in ki se popolnoma razume na kmetijsko ter gozdarsko gospodarstvo. Poudrbe z referencami in zahtevo plačila pod „Treu und verlässlich,“ poste restante Ljubljana.